

i nogenlunde frit Trav, benytte. Ofte er der paa $\frac{1}{2}$ Mils Strækning ikke andre Køretøjer samtidig paa saadanne Veje. Det, man maa forlange af dem, der have et Køretøj, der kan køre hurtigt, er, at naar de møde andre vejfarende, skulle de passere de langsomme paa en saadan Maade, at det ikke generer disse; men jeg synes ikke, det er naturligt at fastsætte en Kørehastighed, der er saa ringe, at det for at komme saa hurtigt af Sted i og for sig er meningsløst at benytte sig af et nyt Slags Køretøj. Magistrat og Borgerrepræsentation have været enige om, at der her i Kjøbenhavn intet er i Vejen for at gaa op til en Kørehastighed af mindst 2 Mil i Timen. Det er naturligvis ikke saaledes, at dette er Udtryk for et Lune eller en personlig Opfattelse hos Kommunalbestyrelsen, men Magistraten, som stillede Forslaget, har i den Anledning henvendt sig til Politidirektøren, der har afgivet sin Erklæring, idet det jo navnlig er Politiet, der har at paase Vejfreden og at paase, at den almindelige Færdsel og den ny Færdsel ikke komme til at kollideres.

Jeg mener altsaa, at det vil være urimeligt at stille sig saaledes som Forslaget her stiller sig med Hensyn til Kørehastigheden, hvorimod jeg er enig med dem, der mene, at man naturligvis maa træffe Foranstaltninger for at forhindre Ulykkestilfælde ved Benyttelsen af Automobiler. Man maa imidlertid ogsaa passe paa, at man ikke lægger denne Trafik saadanne Hindringer i Vejen, at der ingen Udviklingsmuligheder bliver for den i vort Land. Da Cyklerne begyndte, var der meget stærk Uvillie mod dem fra Landboernes Side. I vore Dage er Forholdet det, at næsten hver Gaardmand og Heste-ejer har en Cykle og foretrækker at benytte den fremfor et Køretøj, og efter at Cyklerne ere trængte saaledes ind i Brugen hos Befolkningen, er det naturligt, at man ikke længere nærer Modvillie imod dem, man finder sig meget vel i dem, idet man er kommen til at forstaa, at det allermindst er lige saa farligt for Cyklisten ikke at se sig for, som for de andre vejfarende, hvis Cyklisten paakører dem. Jeg kan heller ikke tænke mig, at de Mennesker, der køre med et Automobil, ikke skulde være forsigtige, ogsaa af Hensyn til sig selv. Jeg tænker ikke her paa dem, der drive det som Sport, ikke paa saadanne Folk, der køre Væddeløb gennem Landene. Den Slags har jeg ikke det allermindste tilovers for, og jeg har i og for sig ikke noget imod et Forbud imod

at køre Væddeløb paa de Landeveje, hvor almindelig Færdsel foregaar. Den Sport, som Millionærer og Milliardærer drive med deres Automobilkørsel, have vi ingen Anledning til at fremme, og i den Henseende komme vi heller ikke i nogen overmaade stærk Fristelse i vort Land. Den almindelige Brug af Automobiler er derimod vistnok noget, som man maa ønske kunde fremmes i betydelig Grad.

Der freinkommer ofte Ønsker hos vore Landborepræsentanter og hos Landboere i Almindelighed om at faa en bedre Adgang til almindelig kollektiv Kommunikation i Form af Anlæg af Jernbaner, mange Gange Smaabaner, som de selv anlægge med Statsunderstøttelse og ret stor Bekostning. Det er et meget stort Spørgsmaal, om man ikke i disse Køretøjer har et Middel til at tilvejebringe en saadan kollektiv Kørsel til mange Steder, hvor det vilde være alt for kostbart og uhensigtsmæssigt at anlægge en Jernbane. Jeg synes derfor, man burde se med en vis Velvillie paa dette Køretøj. Det har sikkert endnu mange store Mangler; men der er neppe Tvivl om, at man efterhaanden vil overvinde disse Mangler, og at man saa har et nyt Befordringsmiddel i den almindelige Kulturs Tjeneste.

Jeg kan ikke nægte, at der ved det Lovforslag, som foreligger fra den højtærede Justitsministers Side, er gjort alle de Forsøg, det paa nogen Maade er muligt at gøre for at lægge Automobilkørslen Hindringer i Vejen. De, der i Fremtiden maatte ønske at have et saadant Automobil, ville være at betragte som mistænkelige Personer, der have at møde ved Politiprotokollen hvert Øjeblik, naar en Politimester eller maaske endogsaa en underordnet Politifunktionær finder Anledning til at kalde dem op. Der er utrykkelig optaget saadanne Bestemmelser her i Lovforslaget. Der staar saaledes i en af Paragrafferne, at saa snart som det forlanges af Politiet, skal en Automobilmovn øjeblikkelig standses. Jeg troede, at et hvilket som helst Køretøj og et hvilket som helst Menneske var pligtig at standse, naar Politiet forlangte det. Det ser altsaa ud til, at man har fundet det naturligt, at de Folk stilles under andre Regler end andre vejfarende og andre kørende. Automobildføreren skal have en Art Eksamen, skal aflægge en Prøve for Politiet, og det maa jo føre med sig noget andet, nemlig at vore Politimestre og Politiaassistenter maa sætte sig ind i Brugen af Automobiler og i deres Mekanisme osv. for at kunne